

WESOŁY KURJEREK

ILLUSTROWANY.

Wychodzi dwa razy na miesiąc.

Wszyscy prenumeratorowie *Gońca i Iskry*, czasopisma *ilustrowanego*, wychodzącego we Lwowie, otrzymują *Wesołego Kurjeka* zupełnie bezpłatnie. Również otrzymują bezpłatnie *Dodatki*. Prenumerata *Gońca i Iskry* wynosi kwartalnie 2 złr. wraz z *Wesołym Kurjerkiem*.

Adres Redakcji i Administracji: we Lwowie, ulica Kraszewskiego l. 23.

Praktyczna rada.

- Nie płacz! nie płacz! nie będzie ten — będzie drugi,
a na przyszłość miej naukę!...
- Jakąż ja naukę z tego mieć mogę?...
- Że mężczyźni nigdy nie można dowierzać, póki się go
nie szkoduje.
- A jakże go miałam szkodować?...
- Nie sama — przez inną...

Bez tytułu...

Z ALBUMU

Aleksandra Bolesława Brzostowskiego.

(wiersz napisany przez Tadeusza Padurę). *)

Bracie! mówisz, żem włóczęga,
Myszę znów o zagranicy,
Żem do pracy niedołęga,
Zuch do szklanki i spódnicy...
Że na piękne usta, oczy,
Nie żałuję i kapoty —
Że, gdy śnieżne mnie otoczy
Ramie, gotów jestem cnoty,
Sławy, losu, cześci,

*) Autor niniejszego wiersza, napisanego w 1877 r. w Zytomierzu, jest synem głośnego niegdyś ukraińskiego poety Tymka Padury, po którym odziedziczył niewątpliwy talent poetyczny. — Na nieszczęście pozbawiony w młodości wszelkiej opieki popadł niebawem w straszną nędzę, a dziś według jednych tuła się gdzieś na obczyźnie, według drugich, spoczął już dawno snem wiecznym na ementarzu zytomierskim.

(Przyp. Red.)

Wiary i nadziei w Boga
Zrzec się i naraz bez wieści
Zginać u miłości proga...
Nie wiesz, nie wiesz tego jeszcze,
Że są ludzie, co w żrenię
Takie mają ognie wieści,
Jakby technienia i chwalecy...
Taki urok niepojęty,
Taki zapał uniesienia,
Że ich myśli, kiedy święty
Opanuje szłał natchnienia —
Takie niebo je osłoni,
Taka gorycz serce ścina,
Że i szatan łzę uroni —
Anioł Boga zapomina!
Powiedz, gdzie mam zwrócić oczy,
W jakie nieba, w jakie strony?!
Wszędzie robak piersi toczy,
Wszędzie obcy na zagony.
Śle swe pługi, zrywa kwiaty,
Z siedzib ojców nas wygania
I skrwawione ciska szaty,
I popłakać nam zabrania...
Powiedz, gdzie są nasze czyny,
Nasze pieśni, nasze męstwa?!
W zimnych księgach, wśród ruiny,
W sercach pełnych skarg męczeństwa,

Nienawiści, upodlenia —
W niewolnictwie i żałobie,
Bez czystego łez strumienia,
Przy nieszczęsnej Polski grobie!
Gdzież są nasi mężowie stanu,
W których ręku jarzmo przysło?!
Kłamią, gdzieś nad brzegiem Sanu,
Lub sprzedają się nad Wisłą!
Naród słucha i w nadziei
Los nieszczęsnej Polski waży —
Oni z naszych drwią idei,
I o wstęgach każdy marzy!
A ty wierzysz, wierzysz jeszcze,
A gniew lecia twe nie pali?!
Słuchaj, słuchaj, jak szeleszcze
Gnany burzą liść na fali —
Jak się miota i ratuje,
Jak wyrwa się i... tonie.
Ach! on stokroć więcej czuje,
Co jest wolność i hart w łonie!..
Przebacz bracie, bracie miły
Mojej prawdy ostre słowa,
Bo są myśli, że ja siły
Niemam w piersi, że mi głowa
Od nich kipie, wre i pęka,
Że mi bystro łzy z oczu płyną,
Że ją wesprzeć musi ręka,